

Р Е Ш Е Н И Е № 124

гр.Перник, 04 юли 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, в публично съдебно заседание на двадесет и четвърти юни две хиляди и тринадесета година, в състав:

Съдия: Стефан Станчев

при секретаря Е. В.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 131/2013 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

С.С.Й. и К.Й.М.*** оспорват заповед № 202/5.ІІІ.2013 г. на кмета на община Брезник, с която е одобрен проект за ЧИ на ПУП – ПР за ПИ № 89, кв. 16 по плана на с. Гърло, приет с протокол № 3, решение ХІ от 28.ІІ.2013 г., при което от терен на УПИ ХІХ-89 и ХХ-89 се образуват три самостоятелни парцела: ХІХ-89; ХХ-89 и ХХV-89 според графична част на скица. Жалбоподателите не са доволни от оспорваната заповед и правят оплакване за нарушена процедура по издаване на заповедта, както и че тази заповед е издадена в нарушение на материалния закон.

Ответникът, кмет на община Брезник, в писмено становище твърди, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Съдът, като обсъди доводите на жалбоподателите, във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Жалбата е подадена в срока по чл. 215, ал. 4 ЗУТ от заинтересувано лице К.Й.М. *** по смисъла на чл. 131 ЗУТ, което я прави процесуално допустима. Посочената като жалбоподател С.С.Й. *** не установява права върху делбения имот, което е видно от влязло в сила решение по допускане на делба, заради което съдът прави извод, че за нея липсва непосредствен интерес от оспорване на заповедта и че следва да прекрати производството по отношение на нея. Същата е изключена и от кръга лица, признати за собственици по давностно владение на процесния имот, съгласно нот. акт № 81, т. І от 2010 г. на нотариус РС Брезник.

По съществото ѝ, съдът взе предвид следното:

Съгласно чл. 59, ал. 1, т. 4 АПК, административният акт следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му. Първите са необходим реквизит на акта и липсата им го опорочава съществено. Липсата на фактически основания представлява винаги съществено административно-производствено нарушение, водещо до отмяна на административния акт. Обратно, макар и да е административно-производствено нарушение, непосочването или погрешното посочване в акта на правното основание за издаването му не е съществено такова, при условие, че актът съдържа фактическите основания за издаването си.

Правните основания за изменението на подробните устройствени планове са уредени в чл. 134, ал. 1 и 2 от ЗУТ и са общо 12 самостоятелни основания. От посочените като правно основание за издаване на Заповед № 202/5.ІІІ.2013 г. на кмета на община Брезник г. разпоредби, тази, която дава основание за изменение на устройствения план, е чл. 134, ал. 2, т. 6 ЗУТ. т. е. в случая, изменението на подробния устройствен план в частта му за дворищната

регулация с оспорената заповед е извършено на правно основание чл. 134, ал. 2, т. 6 ЗУТ, и на фактическите основания, съдържащи се Заповед № 202/5.ІІІ.2013 г. на кмета на община Брезник свеждащи се до искане/непротивопоставяне на съсобствениците на УПИ ХІХ и ХХ за имот пл. № 89 за неговото разделяне. За основаниято, съдържащо се в чл. 134, ал. 2, т. 6 от ЗУТ – трябва да има съгласие на всички съсобственици, а такова не може да се извлече и от останалите документи, съдържащи се в преписката. Съдът задължи ответника да представи документално удостоверено съгласие на тези съсобственици, но единствено се поддържа становище, че искането е на основание определение на Районния съд в Брезник във връзка с делбено дело, по което жалбоподателя е страна, наред с другите съделители, а решението по допускане на съдебна делба за този имот е влязло в сила. Единствения начин да се прекрати съсобствеността е по реда на извършване на съдебна делба, а крайния вариант е изнасянето на имота на публична продажба. Изложените оплаквания са по целесъобразност – за това, че според жалбоподателя от съществуващия делбен имот не може да се образуват три отделни УПИ. Последното обстоятелство не е вярно, но липсата на съгласие в тази връзка лишава оспорваната заповед от основание.

Доколкото обаче законосъобразността на оспорения административен акт се преценява с оглед изложените като негови мотиви фактически обстоятелства, а не според дадената им от административния орган правна квалификация, съдът взе предвид следното:

Само по себе си обаче, разделянето на УПИ без наличие на други основания по чл. 134 ЗУТ е предпоставка за прилагането на чл. 134, ал. 2, т. 6 ЗУТ. По реда на чл. 134, ал. 2, т. 6 ЗУТ, влезлият в сила регулационен план може да бъде изменен, ако има съгласие на всички заинтересувани собственици. Това са собствениците на урегулираните поземлени имоти, по отношение на които се иска изменение на регулацията. В случая е поискано изменение на регулацията на вътрешни регулационни линии по отношение на УПИ ХІХ и ХХ – 89, кв. 16 по плана на селото. Пряко заинтересувани собственици са всички съделители – съсобственици, по отношение на които са определени делбените квоти. С последната разпоредба е очертан кръгът на лицата, които могат да обжалват подробен устройствен план или неговото изменение, независимо от основаниято, на което е одобрено изменението. т. е., за да е налице това по чл. 134, ал. 2, т. 6, *е необходимо съгласието на всички заинтересувани собственици*, които са и заинтересуваните лица по смисъла на чл. 131 ЗУТ от промяна на ПУП за делбения имот. Доколкото сами по себе си регулационните промени не пораждат, не изменят и не прекратяват вещни права, за направеното искане, представляващо действие на управление, за обособяване на три УПИ, единственото законово изискване е да има съгласието на собствениците. При тези обстоятелства, следва да се счете, че е налице хипотезата на чл. 134, ал. 2, т. 6 ЗУТ, т. е. съгласие на съсобствениците на парцела за разделянето му чрез делбен процес, при който се извършва разпределяне на реални дялове от имот, чиято делба се иска.

Жалбоподателите правят възражение и че при издаването на заповедта на кмета на община Брезник не е спазена предвидената процедура, като в нарушение на чл. 128, ал. 5, във вр. чл. 136 ЗУТ не е обсъдено възражението на жалбоподателя К.М.*** и заинтересован съделител П. Й.***. В абзац последен на възражението е посочено, че изменение на действащия /ПУП явно за процесния имот/ не следва да се допуска, както по съображения за законосъобразност, така и за целесъобразност. Проектът за изменение на

устройствения план, обаче съставлява подготвителен документ, имащ значение и подготвящ издаването на крайния, завършващ административната процедура адм. акт - обжалваната заповед. С надлежното съобщаване на заповедта за адресата възникват процесуални права за защита срещу тази заповед, в т. ч. и срещу проекта, който е одобрен с нея. Следователно, правото на защита срещу проекта, чрез навеждане на факти и обстоятелства и представяне на доказателства е реализируемо и в производството по обжалване на последващата заповед пред съда. Като правно действие, неспазването на изискванията по чл. 128, ал. 5, във вр. чл. 136 ЗУТ за съобщаване на проекта на жалбоподателя не съставлява процедурното нарушение от категорията на съществениите, което да води до незаконосъобразност на заповедта само на това основание, респ. до нейната отмяна без произнасяне по същество, съгласно чл. 172 АПК, но по безспорен начин налага извода, че оспорваната заповед е издадена без посоченото в нея правно основание. В становището срещу проекта за изменение на ПУП са правени възражения, които със следващ акт са отхвърлени, без да има произнасяне от комисията по чл. 128, ал. 7 от ЗУТ по съществото на становището. Нормалното развитие на процедурата е изисквало още към момента на обсъждане на становището на жалбоподателя да се прекрати процедурата, поради неотнормимо към желанието на двама съсобственици правно основание за издаване на оспорвания административен акт. Тъй като това основание липсва, то и оспорваната заповед е незаконосъобразна и следва да се отмени.

Определено може да се твърди, че е нарушен принципа на истинност, регламентиран в чл. 7 от АПК, че административните актове се основават на действителните факти от значение за случая. В случая, действителен факт, за да има законосъобразно постановен акт, независимо, че е по реда на специалния ЗУТ е наличието на действително съгласие за постигане на крайния правен резултат, обособяване на реални, подлежащи на разпределение между съсобствениците дялове от съществуващия съсобствен недвижим имот. Такова съгласие няма, което е обезмислило процедурата още в работната фаза на проекта.

Предвид изложеното, ще следва да бъде постановено решение, с което да се уважи жалбата. срещу Заповед № 202/5.ІІІ.2013 г. на кмета на община Брезник.

Между страните не се дължат разноски.

С оглед горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд Перник

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на К.Й.М. *** Заповед № 202/5.ІІІ.2013 г. на кмета на община Брезник, с която е одобрен проект за ЧИ на ПУП – ПР за ПИ № 89, кв. 16 по плана на с. Гърло, приет с протокол № 3, решение XI от 28.ІІ.2013 г., при което от терен на УПИ XIX-89 и XX-89 се образуват три самостоятелни парцела: XIX-89; XX-89 и XXV-89 кв. 16 по плана на с. Гърло, общ. Брезник.

ПРЕКРАТЯВА производството по делото по отношение на С.С.Й.***.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението до страните.

Съдия:/П/